

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 P 168330 22 GŽ

Novi Travnik, 14.09.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Alme Islamović, kao predsjednice vijeća, Nijaza Krnjić i Stane Imamović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo, ZD Rudnik mrkog uglja „Abid Lolić“ d.o.o. Travnik- Bila, zastupani po punomoćniku Harisu Kaniži, advokatu iz Travnika protiv tuženih 1. I. M. iz V., 2. Č. A. iz T., 3. A.S. iz T., 4. R. J. iz T., 5. H. A. iz T., 6. Š. Š. iz T., 7. A.K. iz T., 8. B. Š. iz T., 9. N. M. iz V., 10. A.H. iz T. i 11. D. L. iz T., svi zastupani po punomoćniku Ameru Gičeviću, advokatu iz Zenice, radi povrata novčanih sredstava, vrijednost spora 281.167,51 KM, odlučujući o žalbi tuženih izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 168330 19 P od 01.11.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 14.09.2022. godine, donijelo je slijedeću:

PRESUDU

Žalba se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 168330 19 P od 01.11.2021. godine.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda odlučeno je slijedeće:

Obavezuje se tuženi M. I. da tužitelju JP Elektroprivreda Bosne i Hercegovine d.d. Sarajevo – Z. D. Rudnik mrkog uglja „Abid Lolić“ d.o.o. Travnik – Bila vrati i isplati iznos od 55.268,94 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 06.02.2018. godine kao dana naplate ovog iznosa pa do konačne isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Obavezuje se tuženi A. Č. da tužitelju JP Elektroprivreda Bosne i Hercegovine d.d. Sarajevo – Z. D. Rudnik mrkog uglja „Abid Lolić“ d.o.o. Travnik – Bila vrati i isplati iznos od 17.275,87 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 06.02.2018. godine kao dana naplate ovog iznosa pa do konačne isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Obavezuje se tuženi S. A. da tužitelju JP Elektroprivreda Bosne i Hercegovine d.d. Sarajevo – Z. D. Rudnik mrkog uglja „Abid Lolić“ d.o.o. Travnik – Bila vrati i isplati iznos od 19.211,28 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 06.02.2018. godine kao dana naplate ovog iznosa pa do konačne isplate, kao i da

mu nadoknadi troškove parničnog postupka, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Obavezuje se tuženi J. R. da tužitelju JP Elektroprivreda Bosne i Hercegovine d.d. Sarajevo – Z. D. Rudnik mrkog uglja „Abid Lolić“ d.o.o. Travnik – Bila vrati i isplati iznos od 17.362,87 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 06.02.2018. godine kao dana naplate ovog iznosa pa do konačne isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Obavezuje se tuženi A. H. da tužitelju JP Elektroprivreda Bosne i Hercegovine d.d. Sarajevo – Z. D. Rudnik mrkog uglja „Abid Lolić“ d.o.o. Travnik – Bila vrati i isplati iznos od 32.972,48 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 06.02.2018. godine kao dana naplate ovog iznosa pa do konačne isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Obavezuje se tuženi Š. Š. da tužitelju JP Elektroprivreda Bosne i Hercegovine d.d. Sarajevo – Z. D. Rudnik mrkog uglja „Abid Lolić“ d.o.o. Travnik – Bila vrati i isplati iznos od 17.031,65 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 06.02.2018. godine kao dana naplate ovog iznosa pa do konačne isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Obavezuje se tuženi K. A. da tužitelju JP Elektroprivreda Bosne i Hercegovine d.d. Sarajevo – Z. D. Rudnik mrkog uglja „Abid Lolić“ d.o.o. Travnik – Bila vrati i isplati iznos od 13.072,75 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 06.02.2018. godine kao dana naplate ovog iznosa pa do konačne isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Obavezuje se tuženi Š.B. da tužitelju JP Elektroprivreda Bosne i Hercegovine d.d. Sarajevo – Z. D. Rudnik mrkog uglja „Abid Lolić“ d.o.o. Travnik – Bila vrati i isplati iznos od 30.598,77 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 06.02.2018. godine kao dana naplate ovog iznosa pa do konačne isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Obavezuje se tuženi M. N. da tužitelju JP Elektroprivreda Bosne i Hercegovine d.d. Sarajevo – Z. D. Rudnik mrkog uglja „Abid Lolić“ d.o.o. Travnik – Bila vrati i isplati iznos od 32.133,06 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 06.02.2018. godine kao dana naplate ovog iznosa pa do konačne isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Obavezuje se tuženi H. A. da tužitelju JP Elektroprivreda Bosne i Hercegovine d.d. Sarajevo – Z. D. Rudnik mrkog uglja „Abid Lolić“ d.o.o. Travnik – Bila vrati i isplati iznos od 20.539,59 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 06.02.2018. godine kao dana naplate ovog iznosa pa do konačne isplate, kao i da

mu nadoknadi troškove parničnog postupka, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Obavezuje se tuženi L. D. da tužitelju JP Elektroprivreda Bosne i Hercegovine d.d. Sarajevo – Z. D. Rudnik mrkog uglja „Abid Lolić“ d.o.o. Travnik – Bila vrati i isplati iznos od 25.700,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 06.02.2018. godine kao dana naplate ovog iznosa pa do konačne isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.”

Obavezuju se tuženi da tužitelju naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 19.015,80 KM u roku od 30 dana od dana prijema pismenog otpis presude.

Protiv navedene presude žalbu su blagovremeno izjavili tuženi iz razloga propisanih članom 208. stav 2. i 3. u vezi sa članovima 235. Zakona o parničnom postupku to jest zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se žalba uvaži, prvostepena presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 168330 19 P od 01.11.2021. godine ukine i uputi predmet prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da drugostepeni sud prvostepenu presudu preinači i donese odluku u meritumu u dijelu potraživanja naknade po osnovu otpremnine, troškova postupka, kamata na otpremninu, kamata na troškove postupka, provizije banke, doprinosa za PIO/MIO, kamate na ukupne iznose po svakom tuženom i troškova postupka po prijedlogu tuženih.

U blagovremenom odgovoru tužitelja na žalbu tuženih se predlaže da se žalba odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda.

Nakon što je drugostepeni sud ispitao pobijanu presudu u granicama razloga iznesenih u žalbi i po službenoj dužnosti shodno članu 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), donio je odluku kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Žalba nije osnovana.

Iz spisa, osporene presude, pa i žalbe, proizilazi da su parnične stranke pred sudom u skladu sa članom 7. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH izvele dokaze koje su smatrale bitnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, a koji su decidno navedeni u obrazloženju presude.

Cijeneći izvedene dokaze slobodnom ocjenom u skladu sa članom 8. i 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH prvostepeni sud je utvrdio činjenično stanje.

Iz istog proizilazi da je tužitelj dana 27.12.2019. godine podnio tužbu protiv tuženih radi povrata novčanih sredstava. Obzirom da se radilo o većem broju predmeta, konkretno njih 11, sud je donio odluku o spajanju svih predmeta i da će se pred sudom provesti jedinstven postupak i donijeti jedinstvena odluka u ovoj pravnoj stvari. Ovom postupku prethodio je postupak tuženih protiv tužitelja kao poslodavca, te je sud donio presudu broj 51 0 Rs 065647 14 Rs kojom je usvojen tužbeni zahtjev tužitelja. Na navedenu presudu izjavljena je žalba, a Kantonalni sud u Novom

Travniku je donio presudu broj 51 0 Rs 065647 16 Rsž 2 od 08.09.2016. godine kojom je prvostepene presuda potvrđena. Predmet tog tužbenog zahtjeva je bila obaveza tužitelja u ovoj pravnoj stvari, da tuženim u ovom postupku, isplati odgovarajuće iznose na ime plaća, otpremnine, doprinosa, kamata te troškova parničnog postupka. Po pravosnažnosti navedene presude a nakon isteka paricionog roka tuženi su kao tražitelji izvršenja podnijeli prijedlog za izvršenje a koji je usvojen rješenjem broj 51 0 Rs 065647 16 I od dana 29.11.2017. godine, te je određeno izvršenje na novčanim sredstvima tužitelja kao izvršenika. Na osnovu navedenog izvršena je blokada računa tužitelja i u konačnici su tuženi naplatili svoja potraživanja na naprijed navedeni način. Na navedenu presudu Kantonalnog suda u Novom Travniku izjavljena je revizija tužitelja u ovoj pravnoj stvari, te je Vrhovni sud F BiH donio presudu broj 51 0 Rs 065647 17 Rev od 10.09.2019. godine kojom usvaja reviziju tužitelja, te donosi odluku kojom preinačava obe nižestepene presude u dijelu odluke o isplati razlike plaća i uplati doprinosa, te u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija, dok je drugostepena presuda ukinuta u dijelu odluke o zahtjevu za isplatu otpremnine i troškova postupka a predmet vraćen drugostepenom sudu na ponovno odlučivanje. Rješenjem Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 51 0 Rs 065647 19 Rsž 3 od 24.10.2019. godine ukinuta je prvostepena presuda u dijelu zahtjeva za isplatu otpremnine i troškova postupka, te je predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje. Pored navedenog tužitelj je imao opravdane izdatke u vidu isplate troškova provizije banci prilikom provođenja postupka blokade i prenošenja sredstava sa njegovog računa.

Navedene činjenice nisu sporne među parničnim strankama.

Među parničnim strankama sporno je da li je osnovan tužbeni zahtjev tužitelja, odnosno da li je donesena pravilna i zakonita odluka.

Radi razjašnjenja naprijed navedenih spornih činjenica prvostepeni sud je cijenio izvedene dokaze i donio odluku kao u izreci prvostepene presude. Ovo iz razloga što prvostepeni sud zauzima pravilan stav o postojanju obligaciono pravnog odnosa između tužitelja i tuženih, jer je izvršena isplata određenog iznosa novca tuženim po različitim osnovama prema odluci suda, a koja je kasnije ukinuta odnosno preinačena i odbijena. Ovdje se radi o sticanju bez osnova koji podrazumijeva obligaciono pravni odnos između stjecatelja koji je obavezan na povrat imovine ili naknade vrijednosti onog dijela imovine ili imovinske koristi koju je stekao od osiromašenog, bez pravne osnove u pravnom poslu ili zakonu, odnosno bez pravne osnove koja se nije ostvarila ili je kasnije otpala. Kad dio imovine jedne osobe na bilo koji način pređe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u pravnom poslu ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti tu imovinu. Ako vraćanje imovine nije moguće dužan je nadoknaditi vrijednost ostvarene koristi. Obaveza vraćanja imovine, odnosno naknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnov koji se nije ostvario ili je kasnije otpao a prema članu 210. Zakona o obligacionim odnosima. Dakle, prema navedenoj zakonskoj odredbi za nastanak ovog odnosa to jest stjecanja bez osnova moraju biti ispunjene pretpostavke i to povećanje imovine na jednoj strani, smanjenje imovine na drugoj strani, uzročna veza između povećanja odnosno umanjenja imovine, stjecanje bez pravne osnove i činidba zbog koje se dogodila promjena u imovini koja ne smije biti štetna radnja u smislu građanskog delikta odnosno povrede ugovornog odnosa. U ovom kompletnom slučaju radi se o osnovu na osnovu kojeg su tuženi stekli određena novčana sredstva a taj osnov je

kasnije otpao. Isplatom predmetnih iznosa na račune tuženih došlo je do povećanja imovine na njihovoj strani, a umanjnja imovine na strani tužitelja. Time je nastala njihova obaveza da navedene iznose vrate tužitelju po osnovu nastalog neosnovanog bogaćenja. Osim toga prilikom provođenja postupka prinudne naplate navedenih potraživanja došlo je do štetne radnje tuženih koja se ogleda u činjenju štete tužitelju u vidu nastale provizije te uplate doprinosa, pa tužitelj ima pravo na povrat iznosa uplaćenih po tom osnovu. Visina predmetnih potraživanja je utvrđena vještačenjem po vještaku finansijske struke, a koji nalaz je prihvaćen od strane prvostepenog suda kao stručan i objektivan i sačinjen po pravilima struke. Prvostepeni sud je prilikom donošenja ožalbene presude dao valjano i jasno obrazloženje koje u potpunosti prihvata i ovaj sud. Tužitelj ima pravo na povrat novčanih sredstava onako kako je to opisano u izreci prvostepene presude zajedno sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka, pa su žalbeni navodi žalioaca koji su usmjereni u tom pravcu neosnovani, isti se kao takvi nisu mogli prihvatiti i zato su odbijeni. Prvostepeni sud prilikom donošenja presude nije povrijedio odredbe paničnog postupka, isti je pravilno i potpuno utvrdio sve činjenice na kojima se tužbeni zahtjev zasniva, na koje je pravilno primijenio materijalno pravo i donio pravilnu i zakonitu odluku. Iz navedenih razloga je žalba tuženih odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostepena presuda.

Kako ne postoje razlozi na koje se u žalbi ukazuje, kao ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, to je drugostepeni sud žalbu odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu, a na osnovu člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednica vijeća
Alma Islamović